

עמ"ת 22606/12/20 - מוטי מרדכי רוימי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 22606-12-20 רוימי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 81068/2020

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים	מוטי מרדכי רוימי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. לאור ריבוי כתיבה ועל מנת שזמנם של הצדדים לא יושחת לריק, אעשה ההכרעה בקיצור ולא אחזור על שנאמר ונכתב.
2. מדובר בבקשה לאפשר יציאת העורר לעבודה, בחלוף 9 חודשים בהם העורר מצוי בתנאי הגבלת חירות, כשרף האישום אינו גבוה.
3. בית המשפט קמא (כב' השופטת איילת השחר פרלה ביטון), קיים דיון, ולאחר שמצא כי תנאי החלופה הופרו, ראה לדחות הבקשה; עוד ציין בית המשפט קמא כי לא הונחה בפניו בקשה לעיון חוזר מטעם המשיבה "ואך משום זאת לא אדרש לשינוי תנאים לרעת המבקש וחילוט...".
4. החלטה זו היא שביסוד הערר; העורר מטעים כי לטעמו, לא היה מקום ליתן משקל מהותי להפרה; הסיכון הנשקף ממנו, כך אליבא העורר, אינו רב, ונוכח זאת, בצד התמשכות ההליך, יש לאפשר לו לצאת לעבודה.
5. לאחר שעיינתי בטענות, כאמור, רואה אני לדחות הערר.
6. ראשית כפי שכתבתי במקרה אחר- (עמ"ת 13042-11-19), סבורני כי טענות בדבר הפרות יכול ותשמשנה חרב, כטיעון לעיון חוזר, אך גם יכול ותשמשנה מגן, כטיעון תשובה מפני טענות להקלה בתנאים.
7. לא אחת, נוכח טיב החלופה, הרמטיות החלופה, וחלוף הזמן, שוקלת המאשימה שיקולים המביאים בחשבון קיומן של הפרות, אך נוכח ההרמטיות, או השלב הדיוני או טעמים אחרים, סבורה המאשימה כי אין להקשיח תנאי החלופה או לשנותם.
8. היקף התערבות בית המשפט בשיקול דעת המאשימה בנושא זה, מצומצם ואין זה המקרה, בו נפל פגם מהותי בשיקול דעת המאשימה, וודאי לא כשיקול לקולא.
9. שנית, חלוף הזמן אינו מושג יחיד. חלוף זמן מאפשר בחינה מחודשת של תנאי המעצר, או אז יכול ובית המשפט

ישקול טיב ההגבלה, מסוכנות הנאשם, וכן **התנהגות הנאשם מהלך המעצר/ השהייה בחלופה.**

10. גם אם חלף זמן ממושך, ונפתח בפתח לדון בשאלת תנאי הגבלת החירות, עדיין אין פרושו של דבר שההקלה בתנאים וודאית, לאור השיקולים שיש לשקול. ראה למשל לעניין זה בש"פ 7371/17 **רוחן נ' מ"י**, בו מטעים בית המשפט העליון חשיבות בחינת ההתנהגות במעצר כשיקול. הדברים יפים גם ביחס להתנהגות בשהייה בחלופה (ואולי שבעתיים).
11. שלישית- רק ביום 15/10/20 הורה בית המשפט קמא על פתיחת חלון של שלוש שעות; מאז שינוי התאנים (פתיחת החלון) חלף זמן קצר עד הדיון בבקשה.
12. רביעית- הגם שתסקיר שירות המבחן בא בהמלצה, בית המשפט אינו מחויב באימוצה; תסקיר, כידוע, הנו כלי עזר; עוד אציין כי עיון בתוכן התסקיר, מעבר להמלצה, יעלה כי עדיין קיימת "נטיה לאימפולסיביות בולטת", (ויוזכר כי העורר אובחן כסובל מהפרעה נפשית בנושא, המעצימה לכאורה הסיכון).
13. חמישית- היציאה המבוקשת לעבודה הנה עם האב; אותו אב ששימש כמפקח בעת ההפרה, ובכך למעשה מבקשים להנציח ההפרה, תחת פיקוח של מי שלכאורה לא קיים תפקידו.
14. זאת ועוד- בית המשפט קמא מצא כי האשם בהתמשכות ההליך אינו ברור, לכל הפחות, כשנטל ההוכחה בנושא זה רובץ על העורר, שהרי הוא שטוען כי יש להקל בתנאיו.
15. מטעמים אלו, סבורני כי החלטת בית המשפט קמא מוצדקת; אך מובן כי עם חלוף הזמן, יכול ויקנה אמון מחדש, ובאספקלריה של האמור בתסקיר, ניתן יהיה להרהר בדברים מחדש. הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"א, 14 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.